

Mégis van megoldás

Alkalom: Pünkösd hétfő

Dátum: 2019.06.10.

Ige:

L: ApCsel 2,1-13

T: ApCsel 2,36-38

Tudja meg tehát Izráel egész háza teljes bizonyossággal, hogy Isten Úrrá és Krisztussá tette őt: azt a Jézust, akit ti keresztre feszítettetek. ³⁷Amikor ezt hallották, mintha szíven találták volna őket, és ezt kérdezték Pétertől és a többi apostoltól: Mit tegyünk, testvéreim, férfiak? ³⁸Péter így válaszolt: Térjete meg, és keresztelkedjete meg mindnyájan Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát.

1. Kedves Testvérek! Ünneplő Gyülekezet!

Szeretném megkérdezni, hogy mit nevezünk 22-es csapdájának? ... 22-es csapdájának nevezzük azt a helyzetet, amit lehetetlen megoldani, amiből nem lehet győztesen kikerülni. Joseph Heller 1961-ben megjelent regényének a címére utal.

Hadd mondjak erre egy egyszerű példát: Az egyik repülőgép járaton az utasbiztonsági tájékoztatón ez állt: „Ha a vészkiáráthoz vezető sorban ül, és **nem érti** ezt a tájékoztatót, vagy **nem lát** elég jól ahhoz, hogy el tudja olvasni, és követni tudja az utasításokat, kérjük, szóljon a személyzet egyik tagjának!”

Gondoljunk bele ebbe a tájékoztatóba! Ezt a szöveget csak az értheti, aki jól lát, és érti is, ami le van írva. De éppen az nem fogja tudni, hogy mit csináljon, aki nem tudja elolvasni, vagy nem érti meg a szöveget. A baj az, hogy ezt a tájékoztatót éppen azoknak írták, akik biztosan nem fogják megérteni ezt a tájékoztatót. Hát ilyen a 22-es csapdája. Lehetetlen teljesíteni.

Aki figyelmesen olvassa a Szentírást, az néha úgy érezheti, hogy a Biblia is sokban hasonlít a 22-es csapdájára. Sokan olvassák úgy a Szentírást, hogy egyáltalán nem értik. Egyáltalán nem értik, de nem azért, mert nem látnak, vagy nem tudnának olvasni, vagy nem értik a szavak jelentését, hanem azért mert nincs hitük Jézus Krisztusban, és Istenben is csak úgy általánosságban.

Pál ezt írja az 1Kor 1,18-ban *Mert a keresztről szóló beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek, de nekünk, akik üdvözülünk, Istennek ereje.*

Ez pedig azt jelenti, hogy ha nincs hited, akkor nem fogod megérteni a Bibliát. Ha viszont nem érted a Bibliát, akkor nem lesz hited.

Azt is olvassuk egy másik helyen, hogy hit nélkül senki sem lehet kedves Isten előtt (Zsid 11,6), másrészt viszont a hit ajándék (Hós 2,22; 1Kor 12,9), ami vagy van, vagy nincs, vagy megkapja az ember, vagy nem.

Ha ebbe belegondol az ember, akkor biztosan felteszi a kérdést, hogy ezek szerint Istennek az a szándéka, hogy kitoljon az emberrel? Vajon azt akarja az Úr, hogy az ember mindenképpen rosszul járjon?

2. Testvérek! Meggyőződéselem, hogy semmiképpen sem. Isten nem készített számunkra semmilyen 22-es csapdáját, amiből nem kerülhetünk ki győztesen. Ellenkezőleg! A gordiuszi csomó már át van vágva. **Mégis van megoldás** erre a látszólagosan megoldhatatlan helyzetre. Nézzük meg a pünkösd történetet.

A Cselekedetek könyvéből azt értjük meg, hogy Jeruzsálemben hatalmas tömeg gyűlt össze messze vidékekről és sok országból, hogy a betakarítást, az aratást ünnepeljék. „⁵Sok kegyes zsidó férfi élt akkor Jeruzsálemben, akik a föld minden nemzete közül jöttek.” Ebből a hatalmas tömegeből voltak sokan, akik kíváncsiak lettek az apostolok igehirdetésére. Amikor pedig meghallgatták a beszédet, akkor sokan csodálattal voltak, mások pedig gúnyolódtak, hogy ezek biztosan részegesek.

Tehát **már a beszéd elején két táborra oszlott a tömeg**: az egyik része a sokaságnak gúnyolódni kezdett, és elutasította az üzenetet. A másik csoport pedig még inkább figyelmes és érdeklődő lett. Az egyik részének bezárult a szíve az ige előtt, a másikkal pedig nyitottá vált a szíve az ige előtt.

Fontos elmondani, hogy ezen a ponton még senkiről sem lehet elmondani, hogy hitt volna, hívó lett volna. De az már látszik, hogy az emberek egy része egyre nyitottabb és érdeklődőbb volt, míg a másik része pedig egyre inkább elfordult a hit lehetőségétől.

Az apostolok ezek után tovább folytatták a prédikációt. És azt látjuk, hogy az emberek egyszer **csak felismerték, hogy itt róluk van szó**. Hogy saját magukat látják a tükörben, amit az apostolok eléjük tartottak.

És az, amit így olvasunk: „³⁶Tudja meg tehát Izráel egész háza teljes bizonyossággal, hogy Isten Úrrá és Krisztussá tette őt: azt a Jézust, akit ti keresztre feszítettetek. ³⁷**Amikor ezt hallották, mintha szíven találták volna őket, és ezt kérdezték Pétertől és a többi apostoltól: Mit tegyünk, testvéreim, férfiak?**”

3. Lássuk meg, hogy ezen a ponton van a lényeg: aki nyitott szívvel, érdeklődéssel hallgatja az igét, azt meg tudja érinteni, és annak az élete meg tud változni, jobbá tud lenni. Aki pedig elutasítással, közönnnyel, vagy megvetéssel hallgatja az igét, annak továbbra sem ébred hit a szívében.

Más szavakkal azt is lehet mondani, hogy **aki esélyt ad az Istennek**, hogy szóljon hozzá, **annak Isten esélyt ad** arra, hogy hitre jusson, hogy megtérjen és éljen. Aki pedig elutasítja Istent, azt Isten is elutasítja önmagától.

Sokszor mondtuk már, hogy segíteni is csak annak lehet, aki beismeri, hogy segítségre szorul, és elfogadja a segítséget. Ha valaki beleesik a vízbe és fuldokolni kezd, csak akkor fognak tudni neki segíteni, ha hagyja és elfogadja a segítséget. De mindaddig, amíg kapálózik, addig nem tudnak rajta segíteni, nehogy a segítőt is lerántsa magával.

4. Akkor ott Jeruzsálemben az emberek egy része felismerte, hogy indulataival, gondolataival, szavaival és tetteivel ő volt az, aki miatt Jézust keresztre feszítették. Hogy ő maga is hozzájárult Jézus kereszthalálához. Ezt a felismerést és beismerést nevezzük bűnbánatnak.

A **bűnbánat** rendkívül fontos és hatalmas lépés Isten felé. Hiszen az ember általában ösztönösen elhárítja magától a felelősséget. Az első emberpár, Ádám és Éva is egymásra mutogatott, hogy ki volt a nagyobb vétkes a bűnesetben. A felelősséget pedig semmiképpen sem akarták magukra vállalni.

A bűnbánat

- i. egyrészt azt jelenti, hogy az ember szomorú, tettei és mulasztásai miatt. Érti annak a felelősségét, hogy ő valamit nagyon elrontott, hogy az élete rossz irányba halad.
- ii. Másrészt pedig azt is jelenti a bűnbánat, hogy felismerem, a saját erőmből képtelen vagyok Isten tökéletességének megfelelni, képtelen vagyok a bocsánatot kiérdemelni, és arra is képtelen vagyok, hogy a jó irányba fordítsam életemet.

5. Az első Pünkösöd ünnepén, amikor a Szentlélek kiáradt, akkor nemcsak az történt, hogy az apostolok bátrak lettek, és nyelveken szóltak, hanem az is a Szentlélek munkája, hogy a nyitott szívű emberek bűnbánatra jutottak, hogy felismerték alkalmatlan voltukat, hogy a tökéletes és fenséges Istennek nem tudnak megfelelni.

A bűn, amikor ráterhelődik az emberre, akkor szakadhat fel az a kérdés: Uram, mit tegyek? Hogyan tudok neked megfelelni, Ó Isten?

Erre a kérdésre ugyanaz a válasz ma is, nekünk is: „**Térjete meg, és keresztelkedjete meg mindnyájan Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát.**”

- i. Térjete meg – vagyis tartsatok bűnbánatot, és közeledjete Isten felé, és kezdjete el hinni Jézus Krisztusban, mint megváltóban és életetek Urában. Ha te elkezdesz hinni, akkor Urunk növelni fogja a hitedet.
A megtérés tehát tudatos döntések és konkrét tettek eredménye. Isten felé közeledés, bűnbánat, a bűnök elhagyása, és bizalom Krisztusban, hogy Ő képes megtisztítani, és megtartani az örökéletre. Ebből a bizalomból fejlődik ki a hit. Az a hit, amely rá tudja önmagát és családját is bízni Krisztusra.
- ii. A keresztség pedig jel, amely abban erősít meg, hogy ha hiszek Jézus Krisztusban, akkor az Ő kereszten kiontott vére olyan valóságosan megtisztít engem vétkeimtől, amilyen valóságosan a víz megtisztít.
A keresztség jel arra is, hogy üdvösségem van, mert Isten előtt tiszta az életem.
- iii. A Szentlélek ajándéka pedig, hogy értem az Igét, és felismerem és megcselekszem Isten akaratát.

6. Igehirdetésem legelején azt a kérdést vettem fel, hogy vajon a bűnökből való megszabadulás, és az Isten által elvárt jó élet, vajon nem 22-es csapdája, amit lehetetlen teljesíteni?

Hadd mondjam ismét azt, hogy egyáltalán nem az. Mert az Úr maga adja a növekedést, ő adja a Szentlélek ajándékát, Aki megtanít mindenre, és segít megérteni a Szentírás üzenetét. A Szentlélek bennünk munkálkodik, hogy tudjuk a jót tenni, és képesek legyünk a jót választani. Ő segít, hogy a nyitott szívünkben növekedésnek indulhasson és megerősödjön a hit.

Pál írta a Filippi gyülekezetnek: „¹³mert Isten az, aki munkálja bennetek mind a szándékot, mind a cselekvést az ő tetszésének megfelelően.” (2,13) Ez pedig abban erősít meg minket, hogy Istennek az a szándéka, és abban segít minket, hogy hitre jussunk, és közeledjünk Őhöz.

Testvéreim a Krisztusban! Pünkösdi ünnepének a fontossága abban van, hogy a mennybe ment Krisztus nem hagyott minket magunkra bajainkban és bűneinkben, hanem a Szentlélek által bennünk van, bennünk él.

A Szentlélek az, Aki szüntelen munkálkodik, hogy a kételkedőből és gúnyoldóból lehessen imádkozó és hálaadó testvér, akinek ugyanúgy üdvössége és örökélete van, ahogy mi is ajándékba kaptuk a Jézus Krisztusban való hit által. Ámen.

Loment Péter lelkész